

Madrid in een paar dagen:

Om Madrid te leren kennen, heb je meer nodig dan een paar dagen.

Mijn reis die bestond naast het bezichtigen van de cultuurheden ook uit ontspanning.

Mijn favoriete tapasbar was Bordega de La Ardosia op de Calle Colon.

Is Madrid duur, dan moet ik zeggen ja en nee.

Ook nu is van toepassing, waar de toeristische activiteiten zijn, de prijzen evenredig zijn.

Wijk je van de route af, dan kom je bij gelegenheden, welke stukken gezelliger zijn en de prijzen naar Spaanse begrippen worden gehanteerd.

Ga naar mijn fotosite om een gedeelte sfeer te proeven van mijn verblijf.

Hoogtepunten van Madrid

1. Plaza Mayor
2. Uitstapjes naar de middeleeuwen - door schilderachtige straatjes
3. Koninklijke Paleis, kathedraal, opera.
4. De Gran Via een vleugje Parijs
5. Chueca - jong zijn in Oud-Madrid
6. El Retiro stadspark - een tuin voor iedereen
7. Calle de Serrana - winkelen in de wijk Salamanca
8. Kroegentocht in de schrijverswijk - Huertas
9. El Rastro , de beroemde vlooiemarkt van Madrid (Zondags)
10. Op de fiets naar buiten - Casa de Campo en de Manzanares-oever
11. Wandelroute langs alle belangrijkste bezienswaardigheden

1.Plaza Mayor:

Waarom is er in Spaanse steden zoveel drukte op de pleinen? Omdat men daar leeft! Op de Plaza Mayor werd al geleefd in de middeleeuwen. Het plein is harmonieus van vorm, autovrij, weids, een plek voor ontspanning – en altijd gevuld met mensen. Vooral toeristen

Metro: L1,2,3 Sol

Plaza Mayor, een prachtige creatie uit het begin van de 17de eeuw met een afmeting van 122 bij 94 meter. In staat het standbeeld van Filips III, die het plein liet aanleggen. De architectuur is zeer typerend voor het Madrid de Los Austrias en verraadt duidelijk de invloed van Herrera: het is vrij sober ingericht. Op dit plein werden de ketterverbrandingen en doodstraffen uitgevoerd, religieuze theatervoorstellingen van Lope de Vega en corrida's gehouden en volksmanifestaties georganiseerd. Dat laatste gebeurt nu nog steeds. De gewelfde bogen vormen de verbinding tussen het plein en de belangrijkste omliggende straten. De gebouwen tussen de torens zijn ouder dan het plein zelf. Je ziet er het casa de La

Panaderia (bakkerij) en aan de overkant het casa de la Carneceria (slagerij). Beide gebouwen dragen nog steeds hun respectievelijke namen. Mooie huizen met portiek. In de zomer is het een populaire ontmoetingsplaats. Je drinkt er in de zon een kopje koffie met vrienden. Elke zondagmorgen is er onder de arcades een postzegel- en oudemuntenmarkt. Er heerst altijd een gezellige drukte. Op nr. 30 is een van de oudste sombrero-winkels van de stad gevestigd. Je vindt er van alles: van ouderwetse hidalgopetten tot breedgerande hoeden...Het plein ligt in een voetgangersgebied, waar je talloze cafeetjes, restaurants en winkelstraatjes vind, die de Puerto del Sol met de Plaza Callao verbinden ter hoogte van de Gran Via. De straten in de buurt zijn genoemd naar de ambachten die er vroeger werden uitgeoefend: cuchilleros messenmakers) bordodores

2.Uitstapjes naar de middeleeuwen - door schilderachtige straatjes

Wanneer men een wandeling maakt Door de Barrio de Los Austrias, de historische' wijk van de Habsburgers' rond de Plaza Mayor, kan men zich voorstellen hoe Madrid er in de middeleeuwen uitzag en functioneerde. En overal nodigen tavernes hier uit tot een bezoek.

Metro L1,2,3, Sol

Vanaf het metrostation volgt men de Calle Mayor, de voormalige hoofdstraat van de stad, tot men links de Plaza Mayor is gepasseerd. Direct daarna komt men links bij de Mercado de San Miguel, een mooie markthal uit het begin van de vorige eeuw, waarin alleen al de aanblik van mediterrane delicatessen hongerig maakt. Daarna loopt men verder in de schuin aflopende straat Cava de San Miguel.

Langs de Cavas

Hier begint een van de meest schilderachtige straatjes van de oude binnenstad. De benaming cava verwijst naar de voormalige gracht langs de middeleeuwse stadsmuur. De gevels aan de linkerzijde lopen aan de bovenkant gelijk met de bebouwing van de Plaza Mayor. Om deze reden zijn de onderste huizen ongebruikelijk hoog voor de tijd waarin ze zijn gebouwd. In de gewelven van de souterrains, hebben tavernes en restaurants sfeervolle ruimtes gecreëerd, natuurlijk met een toeristisch tintje. Met een licht boog wandelt men verder in de Calle de Cuchilleros, waar aan de linkerkant een granieten trap naar een hoge poort naar de Plaza Mayor leidt. De straat zelf komt uit op het plein Puerta Cerrada. Ofschoon deze wordt doorkruist door de drukke Calle de Segovia, zijn de zonovergoten terrassen altijd druk bezocht.

Het verlengde van de Calle de Cuchilleros, de Cava Baja, werd in de 18de en 19de eeuw gedomineerd door herbergen, de posadas. Daaraan herinneren nog de grote houten poorten met dubbele deuren waardoor destijds de paardenkoetsen de binnenplaats op reden. Tegenwoordig is de Cava Baja een unieke locatie voor fijnproevers. De straat vormt een aaneenschakeling van restaurants, met houten of betegelde façades in traditionele Madrileense stijl en vaak rustiek ingericht. Kiezen is moeilijk, maar één ding is zeker: in deze straat hoeft je geen honger te lijden..

Omgeving van de San Andrés

Het gebied rond de compacte Iglesia de San Andrés uit de 17de eeuw biedt volop ruimte aan de terrasjes van de trendy wijk La Latina. De naïeve schilderijen in deze kerk vertellen over de wonderdaden van de stadspatroun San Isidro. De herinnering aan deze beschermheilige wordt ook levend gehouden in het aan de middeleeuwse stadsgeschiedenis gewijde Muse de los Origenes, in een voormalig adellijk paleis. In dit gebouw is de put te zien waarin de zoon van San Isidro verdrinken was, maar waar hij weer levend uitkwam door de niet-aflatende gebeden van zijn vader. De Plaza de Paja aan de achterzijde van de kerk is een oud marktplein waar niet veel aan is veranderd. Hier werd in de middeleeuwen het stro verhandeld, aangezien de boeren hier het tiende deel van hun oogst inleverden bij de geestelijkheid. Aan het plein bevindt zich een kunsthistorisch juweeltje: de gotische kapel Capilla del Obispo. Vanaf hier is het maar een paar stappen naar de kleine Iglesia de San Pedro met zijn originele klokkentoren uit de 14de eeuw.

Plaza de La Villa

We gaan nu naar de barokke façade van de Basílica Pontifica de San Miguel (18de eeuw), en klimmen via de smalle steegjes Puñonrostro en Cobo verder omhoog naar de Plaza de La Villa. Dit historische stadhuisplein wordt omringd door typische voorbeelden van Habsburgse bouwkunst. Het oudste gebouw is de Casa de Los Lujanes, een adellijke woning uit de 15de eeuw. Het oude stadhuis Casa de La Villa, dat in de periode 1586 – 1696 werd gebouwd, doet tegenwoordig dienst als museum, met een rijk interieur met historische meubels, wandtapijten, keramiek, kroonluchters en kunstwerken.

3. Koninklijke Paleis, kathedraal, opera.

Het antwoord over het Koninklijk Paleis luidt: Nee de koning resideert hier niet!. Hij woont in een klein paleis aan de rand van de stad. Hij gebruikt het Palacio Real bij officiële gelegenheden en de rest van de tijd is het paleis als museum opengesteld voor het publiek. Het paleis, de kathedraal en de Koninklijke Opera vormen een majesteitelijk ensemble aan de westrand van de oude binnenstad.

Palacio Real (Koninklijk paleis)

Metro: L2,5 Ópera

Geopend van maandag tot zaterdag van 9:00 tot 18:00 u, op zon en feestdagen van 9:00 tot 15:00 u. Gesloten op dagen van officiële ontvangsten. Toegangsprijs (salons, apotheek en Koninklijke wapensmederij) € 8 (vrij bezoek). Rondleiding €9. Audiogids:€2. Studentenkorting. Op woensdag gratis voor EU onderdanen. Van het plein heb je een mooi uitzicht op het park Casa de Campo en de buitenwijken van Madrid. Op het plein, dat werd aangelegd in opdracht van Joseph Bonaparte, staat een ruitersstandbeeld van Filips IV. De bouw van het koninklijk startte in 1738 op de ruïnes van het oude Alcázar (fort) uit de 9de eeuw, toen emir Muhammad ben Abd Al Rahman aan het hoofd stond. Hij heeft de

grondslag gelegd voor de stadsontwikkeling van Madrid. Helemaal aan het begin van de reconquista (1085) werd het heroverd door de Castiliaanse koningen. Tijdens de regeerperiode van Karel V werd er hard gewerkt om het fort te veranderen in een paleis in renaissancestijl. In 1561, toen Madrid de rol van hoofdstad van Toledo overnam, kreeg het paleis zijn politieke functie terug. Op kerstmis 1734 werd het oude alcázar in de as gelegd. Koning Filips V (de eerste koning uit de Spaanse Bourbontak) liet meteen een nieuw paleis bouwen: het huidige. Dertig jaar lang werd er aan het strenge, neoklassieke paleis gewerkt.

Het monumentale bouwwerk bestaat uit drie delen: het paleis zelf, het paradeveld in het midden en de nieuwe catedral Santa Maria La Real de La Almudena. De naam van de kathedraal is ontleend aan de vestingmuur van het alcázar: de almudayna.

Het interieur is interessant, te beginnen met de grote trap die naar de Koninklijke vertrekken leidt. Verschillende zalen zijn van uitzonderlijke waarde door hun rijke interieur, bijvoorbeeld de Gasparini-Salon in hyperrococostijl (een van de meest verrassende rococo verzamelingen van Spanje) en de opmerkelijke porseleinverzameling, stille getuige van de liefhebberij van kunstvoorwerpen uit China in de 18de eeuw. Onderweg kun je tweemaal een schilderij van Carlos IV en van Maria-Louise bewonderen, alle van Goya. Weelderige troonzaal. Op het plafond zie je een schitterend fresco van de hand van Giambattista Tiepolo, De grootsheid van de Spaanse monarchie. Dan volgt een opvallende gala-eetzaal, versierd met mooie wandtapijten. Hier werd op 12 juni 1985 het verdrag getekend waarmee Spanje toetrad tot de Europese Gemeenschap. De tentoonstellingsruimten zijn gewijd aan muziek en herbergen een collectie snaarinstrumenten gemaakt door Stradivarius (de beste vioolbouwer aller tijden) aan het einde van de 17de eeuw. De Koninklijke kapel is met al dat goud, marmer en haar caissonzoldering vreselijk protserig. Dan kom je bij een opeenvolging van salons aan de kant van de Plaza de Oriente. Vanaf het middenbalkon sprak Franco zijn grijzende aanhangers toe. Er is ook een klein museum van de farmacie. In de tuinen van het koninklijk paleis ligt het koetsenmuseum.

-La Real Armeria (het koninklijk wapenmuseum: ingang Plaza de Armeria, zelfde openingstijden en met hetzelfde toegangskaartje te bezoeken als het Palacio Real. Dit museum heeft een prachtige verzameling wapens en wapenuitrustingen, voor het grootste deel afkomstig uit de privécollectie van keizer Karel V. Wie niet zo van wapens houdt, kan er in ieder geval een en ander te weten komen over de Spaanse geschiedenis. De wapenuitrusting van Karel V en van Filips II, de draagstoel van Karel V, het zwaard van conquistador Francisco Pizarro, wapens en kleding van de Turkse admiraal Ali Pacha en de tent van de Franse koning Frans I behoren tot de belangrijkste stukken.

Ten westen van het koninklijk paleis liggen twee aangename parken: de Campo del Moro en het park van het Casa del Campo waar je met een kabelbaan vanaf de Paseo del Pintor Rosales Ferraz naartoe kunt.

4.De Gran Via een vleugje Parijs

Metro L2 Sevilla, Banco de Espana, L1,5 Gran Via

De Gran Via is de wervelkolom van Madrid. Hier is de concentratie toeristenhotels, winkels met merkkleding, taxfreeshops en zakenlieden erg hoog. Verder vindt je er enkele grote bioscopen die de nieuwste films uit Hollywood vertonen, die helaas meestal in het Spaans zijn, Deze in 1918 geopende avenue met een tracé van gebroken lijnen, loopt door een wijk die dateert uit het einde van de 19de eeuw. De architectuur van sommige gebouwen doet denken aan die van New York of Chicago in die tijd. Op de hoek met de Calle Fuencarral staat bijvoorbeeld de Torre Telefónica uit 1930, die vooral s' nachts indrukwekkend is, omdat hij wordt verlicht. De toren in deze voortaan typisch Madrileense neoclassicistische stijl is oorspronkelijk het werk van architect Antonio Palacios. Een

ander mooi gebouw is het Edificio Metropolis, op de hoek van de Gran Via met de Calle de Alcalá. Met een koepel van donkere leisteen versierd met bladgoud en een gevleugelde Victoria bovenop. De Amerikaanse schrijver Hemingway hield zeer van de Gran Via, die hij bezocht in de jaren dertig en veertig. Hij heeft het er vaak over in zijn boeken: zo ging hij whisky drinken in café Chicote op nummer 12, dat nog steeds bestaat, maar niet meer de sfeer van weleer ademt. Aan de kant van de Plaza España staat een kolossaal monument ter nagedachtenis aan Cervantes.

5.Chueca - jong zijn in Oud-Madrid

Metro L1,5 Gran Via, L5 Callao, Chueca

Op een stukje grond zo groot als een postzegel ligt een zeer levendig stukje Madrid: de wijk Chueca. Dit is voornamelijk het uitgaanscentrum van de stad en het middelpunt van het stormachtige leven van de hedendaagse jeugd. In een raster van rechte straten vind je talloze modezaken en winkels met leuke hebbedingetjes, hippe cafés, een heleboel designrestaurants en moderne boetiekjes. Vermijd het om met de auto de straat te doorkruisen. Ga liever lopen, dan kun je meteen de cristalleras goed bekijken. Deze franse balkonnetjes sieren de voorgevels van de gebouwen en je ziet ze alleen door omhoog te kijken. Jongeren en wat minder jeugdigen, homo en hetero komen hier om zich tegen het eind van de week te vermaken. Het nachtleven in deze wijk verplaatst zich vaak van de ene kroeg naar de andere.

Tapas eten:

Bodega de La Ardosa: Calle Colón 13. Metro Trubinal

Geopend van 08:30 tot 01:00 (zondag tot middernacht).

Dit is een typisch Spaanse bodega uit 1892. Tonnen om op te zitten, oude affiches aan de muren en achter de bar een indrukwekkende hoeveelheid flessen. Uiteraard kun je er vermout met croquetas bestellen.

Stop Madrid: Calle de Hortaleza 11. Metro Gran Via

Geopend van 12:00 tot 01:00 u, in het weekend tot 02:30. Zondag van 13:00 tot 24:00 u.

Reken op minimaal € 3 voor tapas. Oude slagerij waar de tijd schijnbaar is blijven stilstaan.

Alleen worden op de marmeren snijtafel van de slager nu geen koteletten meer versneden, maar wel plakken jamón Grote porties en de uitbater heeft voor iedereen een lach over.

6.El Retiro stadspark - een tuin voor iedereen

Metro L1 Atocha, Atocha-Renfe, L2 Retiro, L9 Ibiza

Een aangename plek waar je tot rust kunt komen na een overdosis verkeer. Het park en het meer (estanque) bestonden al in de 16de eeuw. Het park is de groene long van Madrid en een ideaal plek voor een siësta. Je wandelt er langs mooie paden, afgeboord met struiken, of brede open lanen, die samenkomen aan de centrale vijver waar je kunt relaxen of een bootje huren. Op zondagochtend gaat iedereen er wandelen. Er staat een muziekkiosk, jongleurs en kaartlegsters fleuren het park op. Het zeer barokke monument opgedragen aan Alfonso XII zorgt voor schaduw aan de waterkant. Aan je rechterhand ligt het palacio de Velázquez (tentoonstellingspaleis). Het is een origineel gebouw van baksteen, versierd met azulejo's. Erachter ligt het lichte en luchtige Palacio de Cristal. Soms worden er tijdelijke, prestigieuze tentoonstellingen gehouden. Voor de rest biedt het park je nog een rosalada (rozentuin) en een sterrenwacht... Als je naar het Prado terugkeert, kom je langs de jardín Botánico (plantentuin, ingang langs de Plaza de Murillo). Ten noorden van het park, ligt Recoletos, een bijna burgelijke woonwijk, waar deftige winkels en restaurants gevestigd zijn.

Bij 27BIKES zijn fietsen te huur voor tochtjes door het stadspark. Alcalde Sainz de Baranda 16. Metrolijn 9 Ibiza

7.Calle de Serrana - winkelen in de wijk Salamanca

Metro L2 Retiro, L4 Serrano

Ten Oosten van het oude centrum van Madrid, achter de Paseo del Prado, strekt zich Salamanca uit. In deze enorme wijk wonen de welgestelde Madrilenen. Dit is het andere Madrid: rijk en weelderig. Planologisch steekt Salamanca heel anders in elkaar dan het centrum, want de wijk wordt in vakken verdeeld door een aantal brede lanen en straten. Het lijkt wel of er aan het einde van de 19de en aan het begin van de 20ste eeuw een nieuwe stad is verrezen naast de oude. Uit de plattegrond van de wijk valt af te lezen dat functionaliteit, gebruiksgemak en de welvaart van het eerste decennium van de 20ste eeuw een grote rol hebben gespeeld in het ontwerp. In deze wijk valt s`avonds niet veel te beleven, maar je komt er overdag om het museo Archeologico te bezoeken en om in het Parque de Buen te wandelen (of te joggen)

8.Kroegentocht in de schrijverswijk - Huertas

Metro L1 Antón Martín, L1,2,3 Sol

Het zwaartepunt van het Madrialeense nachtleven is gevestigd rond de Plaza de Santa Ana: het aantal cafés en restaurants, muziekclubs en ontmoetingsplekken in Huertas, de 'schrijverswijk', is nauwelijks te tellen. Ook de karakteristieke tabernas zijn er nog steeds.

Huertas staat in Madrid bekend als de barrio de las Letras, schrijverswijk. Veel straten zijn genoemd naar grote schrijvers die hier ooit geleefd hebben, zoals de 'Don Quichot'-auteur Miguel de Cervantes of Lope de Vega, de 'Spaanse Shakespeare'. Zoals bekend, kan wijn inspireren tot dichten en verhalen vertellen en dus lijkt het geen toeval dat enkele van de oude kroegen van de stad in Huertas te vinden zijn, en de wijk zich ontwikkelde tot het centrum van het nachtleven.

In de tabernas brachten generaties Madrilenen en ook schrijvers, politici en kunstenaars de uren na zonsondergang door. Gezellig samenzijn en discussiëren, daarbij een glaasje of sherry drinken en een paar olijven of gamba`s eten – en dat is hier een goed gebruik.

Het plein van de heilige Anna

In Huertas beginnen en eindigen alle wegen op de Plaza de Santa Ana. Een smalle kant van het plein wordt ingenomen door het uit 1704 stammende, in 1802 in neoclassicistische stijl vernieuwde Teatro Español. Het gebouw daartegenover, met grote ramen en een 'vuurtoren' op het dak dateert uit het begin van de 20e eeuw en hoort nu bij het Hotel ME Madrid. Tussen de cafés op het plein, waarvan de terrasjes s`nachts stampvol zitten, valt de uit 1904 stammende Cerveceria Alemana op. In deze 'Duitse Bierstube' is het bier even Spaans als de tapas en de raciones. In de vorige eeuw kwamen hier stierenvechters en politici, intellectuelen en schrijvers, onder wie Ernest Hemingway. Ernaast bedelt de Cerveceria Santa Ana samen met de andere kroegen aan het plein om de gunst van het publiek.

9.El Rastro , de beroemde vlooiemarkt van Madrid (Zondags)

Metro L1 Triso de Molina, L5 La Latina, Puerta de Toledo, L3 Lavapiés, Embajadores.

Men waant zich hier op een bazaar, waar men lekker kunt rondsnuffelen aan kraampjes met snuisterijen, kleding en huishoudelijke goederen, echt antiek en goedkope kunst. Elke zondag trekken duizenden Madrilenen en andere bezoekers naar deze enorme vlooiemarkt.

Duizenden kraampjes worden hier elke zondag in alle vroegte opgebouwd en concurreren om de aandacht van de bezoekers, die gekomen zijn om nieuwsgierig rond te snuffelen, vrienden te ontmoeten of gewoon naar alle bedrijvigheid te kijken. Rond de Plaza de Cascorro stonden in de 15de eeuw de Madrialeense slachthuizen, die zich in die tijd buiten de stadsmuren bevonden. Sinds de 18de eeuw kwam men hier regelmatig bij elkaar om van alles en nog wat, oud en nieuw te verhandelen.

Tegenwoordig is de Rastro een van de belangrijkste toeristische attracties van de Spaanse hoofdstad. Overigens zijn de straten aan de rand van de multiculturele wijk

Lavapiés ook doordeweeks een bezoekje waard; men ontdekt daar een stukje authentiek Madrid met antiek-, meubel- en tweedehandszaakjes.

In de grote wirwar aan kraampjes is overigens wel een duidelijke ordening aangebracht. Of het nu gaat om kleding of vogelvoer, antiek of huishoudelijke artikelen, made in China-snuisterijen of nuttige gebruiksartikelen – alles heeft een eigen plaats op de Rastro.

10.Op de fiets naar buiten - Casa de Campo en de Manzanares-oever

Lengte ca 7 km.

De Madrilenen ontdekken hun rivier. In het kader van de jongste stadsontwikkelingsprojecten zijn de snelwegen die de Rio Manzanares aan beide zijden in een korset van beton en asfalt dwongen verbannen naar ondergrondse tunnels. Daarmee kwam er ruimte voor groen en fietspaden langs de oevers van de rivier. En is het vroegere jachtterrein van de Spaanse Koningen dichterbij de stad gekomen.

Vertrekpunt: het Koninklijk Paleis

Over de brede stoep langs de Jardines de Sabatini gaat men eerst naar rechts en men heuvelafwaarts de zoom van het park in een boog naar links. Kijk goed uit op de linkerstoep van de Cuesta de San Vicente: de weg langs de paleistuin Campo del Moro is vrij steil. Eventueel kan men hier, lettend op de voetgangers, met de fiets aan de hand de weg vervolgen naar de Puerta de San Vicente, de in 1775 door Sabatini opgerichte triomfboog.

Aan de overkant van de straat ligt het oude Estación del Príncipe Pio, dat nog steeds dienst doet als station voor regionale treinen en als metrostation, en voor de rest winkel- en vrijetijdscentrum is. Nu steekt men bij het stoplicht de Paseo de La Virgen del Puerto over, richting de rivier en de Puente del Rey. Deze in 1816 in opdracht van Ferdinand VII gebouwde 'koningsbrug' schiep een snelle verbinding tussen het paleis en Casa de Campo, waar de koningen hun jachtterrein hadden.

En uitstapje naar Goya

Als men van kunst houdt is het een aanrader om vóór de brug over de rivier rechtsaf te slaan en een paar honderd meter verder te fietsen. Daar staan aan de Paseo de la Florida, als tweelingkapellen, de Ermita de San Antonio de la Florida en het Panteón de Goya, de grafkapel van de grote hofschilder. Goya heeft ze, inclusief de koepels, in 1798 prachtig beschilderd; de scènes vertellen het verhaal van Antonius-wonder

Het jachtterrein van de koningen.

Via de Puente de la Reina Victoria uit het begin van de 19de eeuw bereikt men de rechterkant van de rivier, die men zuidwaarts terug naar de Puente del Rey volgt. Rechts markeert een als halfrond opgestelde zuilengroep de ingang naar Cas de Campo. Men fietst rechtdoor over de Paseo de Embarcadero, volgt dan bij een kleine kruising de Paseo Azul kort naar rechts en buigt dan weer naar links naar het meer, waarop men boottochtjes kan maken. Vanaf hier kijkt men mooi over een stuk van de stad: de hoge flats op de Plaza de España, het paleis, de kathedraal en de koepel van San Francisco El Grande. Aan het meer vindt men veel restaurants. Fiets men nu om het meer heen om naar de Paseo del Embarcadero en de rivier terug te keren.

Segovia- en Toledo-brug

Als men verder fietst langs de rivier bereikt men al snel de oudste brug van Madrid, de Puente de Segovia, ontworpen door de renaissancearchitect en Escorial bouwer Juan de Herrera. Nu gaat men ongeveer 2 km lang zuidwaarts tot waar de rivier, ongeveer ter hoogte van het aan de overkant gelegen voetbalstation van Atletico Madrid (het Estadio de Vicente Calderón) een kleine bocht maakt. Kort daarna stuit u op de tweede historische stenen brug, de Puente de Toledo, die Madrids barokarchitect Pedro Ribera in 1712 aanlegde. Halverwege de brug zijn twee stenen bogen met daarin de beelden van de beschermheilige van de stad San Isidro Labrador en zijn vrouw Santa Maria de la Cabeza.

Voorbij de brug leidt de Calle de Toledo omhoog naar de Puerta de Toledo, waar vroeger de stadspoort richting Toledo heeft gestaan. De triomfboog werd in 1817–1827 gebouwd ter ere van Ferdinand de VII. Noordwaarts wordt men langs de Calle de Toledo rechtstreeks omhoog gevoerd naar de Plaza Mayor, terwijl de Gran Vía de San Francisco en de Calle de Bailen u terug brengen naar het Koninklijk Paleis.

Fiets Huren: BIKE SPAIN TOURS, Plaza de la Villa 1, Corner to codo street

Monday-Friday: 10:00-14:00 en 16:00-19:00

Metro: Sol-Opera